

РЕШЕНИЕ

№ 119

гр. Търговище, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, XI СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Йоханна Ив. Антонова

при участието на секретаря Красимира Ал. Кирилова
като разглежда докладваното от Йоханна Ив. Антонова Гражданско дело № 20233530101461 по описа за 2023 година

Производството е по предявен отрицателен установителен иск с правно основание чл.124 от ГПК вр. чл. 22 от ЗПК и чл. 26,ал.1, пр. трето от ЗЗД.

Ищецът М. Н. С. от гр.Търговище, действаща чрез процесуален представител и **съдебен адресат** адв.П. Н. -ВАК твърди в исковата молба (и уточняващата такава), че между нея и ответника ПРОФИ КРЕДИТ БЪЛГАРИЯ ЕООД,ЕИК 175074752, гр.София е сключен договор за потребителски кредит Стандарт № 30040157710/23.10.2019г., по силата на който ответникът предоставил на ищцата сумата от 5 000лв. със срок на договора 25.10.2022г., 36 месечни вноски по 242,94лв. и обща сума за връщане в размер на 8 745,92лв., при уговорени ГПР 49,15% и ГЛП 41%. Излага, че към договора са включени допълнителни услуги „Фаст“ с възнаграждение от 1250лв. и „Флекси“ с възнаграждение в размер на 2000лв. с месечна вноска от 90,28лв., платима заедно с месечната погасителна вноска по кредита.Като излага подробни съображения за това, че посочената уговорка за заплащане на възнаграждение за допълнителна услуга „Фаст“ противоречи на разпоредбата на чл. 26,ал.1,пр. трето от ЗЗД, като противоречаща на добрите нрави и позволяваща несправедливо облагодетелстване на кредитора, както и на разпоредбата на чл. 10а,ал.4 от ЗПК, а доколкото стойността на същата не е включена в ГПР, това е самостоятелно основание за недействителност на договора, на осн. чл. 19,ал.1 от ЗПС, ищцата счита, че договорът е недействителен, на осн. чл. 21,ал.1 от ЗПК, излага подробни съображения, цитира съдебна практика.Въз основа на изложеното ищцата счита, че за нея е налице правен интерес от предявяване на настоящия отрицателен установителен иск за недължимост на сумата от 1250лв., начислено възнаграждение за услуга „Фаст“ на посоченото основание;

претендира разноски. В съдебно заседание ищцата, редовно призована, не се явява и не се представлява; постъпила е молба от процесуалния ѝ представител с искане за разглеждане на делото в отсъствие на ищцата и представителя ѝ, поддържа иска и моли за уважаването му; претендира разноски, като изразява становище за неоснователност на възраженията на ответната страна по чл. 78, ал. 2 и ал. 5 от ГПК и моли съдът да ги остави без уважение.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника чрез юрисконсулт Г. А., в който предявеният иск се признава, като се иска постановяване на решение съобразно признанието на иска; въведено е и искане по чл. 78, ал. 2 от ГПК, а в условията на евентуалност-възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК. В съдебно заседание ответникът не изплаща представител; постъпила е молба от процесуалния му представител с искане за разглеждане на делото в отсъствие на представител на ответника; поддържа се направеното изявление за признание на иска по основание и размер, както и предявените в условията на евентуалност възражения по чл. 78, ал. 2 и ал. 5 от ГПК, като се позовава на съдебна практика, цитира и решение на СЕС по дело C-438/22.

След преценка на доказателствата по делото и като съобрази доводите и исканията на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно между страните по делото, че между тях е сключен договор за потребителски кредит Стандарт № 30040157710/23.10.2019г., по силата на който ответникът предоставил на ищцата сумата от 5 000лв. с краен падеж на 25.10.2022г., при уговорени 36 месечни вноски по 242,94лв. и обща сума за връщане в размер на 8 745,92лв., при уговорени ГПР 49,15% и ГЛП 41%, както и сума в размер на 2000лв. с месечна вноска от 90,28лв. за допълнителна услуга „Фаст“, платима заедно с месечната погасителна вноска по кредита, който договор е представен по делото ведно с приложенията. Ответникът е направил изявление за признание на иска по основание и размер, като моли съдът да не му възлага разноски в производството, а в условията на евентуалност-за намаляване на размера на адвокатското възнаграждение, платено от ищцата, като прекомерно. Основният въпрос е дали процесната клауза, с която е уговорено заплащане на възнаграждение за допълнителна услуга „Фаст“ по договора е действителна и валидно обвързва страните, като в тази връзка, съдът приема следното: След като се запозна със съдържанието на процесния договор за кредит, съдът приема, че същият противоречи на разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК, поради следното: Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК, договорът за потребителски кредит трябва да съдържа ГПР и общата сума, дължима от потребителя-сборът от общия размер на кредита и общите разходи по кредита-§1, т. 1-2 от ДР на ЗПК, изчислени към момента на сключването му, като се посочат взетите предвид допускания. В конкретния случай, в представения договор са посочени отделни параметри на задължението, но няма информация как се определя на ГПР, предвид чл. 19, ал. 1 от ЗПК, като само ГЛП е 41 %, без останалите плащания. А такава информация е необходима, за да се прецени дали в ГПР не е включена и стойността на посочените допълнителни услуги. Тези услуги и по-конкретно услугата „Фаст“ изразяваща се в приоритетно разглеждане на искането, съставлява именно действие по усвояване и управление на кредита и е присъщо

на всеки кредитен договор, условията на който могат да бъдат изменяни по взаимно съгласие на страните, без да е необходимо това да бъде оформено като допълнителен пакет услуги и заплащано допълнително от кредитополучателя. В тази насока, съгласно чл.10а, ал.2 от ЗПК, кредиторът не може да изисква заплащане на такси и комисионни за действия, свързани с усвояване и управление на кредита, при което е налице не само нелоялна търговска практика в отклонение изискването за добросъвестност, за което е ангажирана отговорността на кредитора в други производства (решение №10606/08.07.2019г. по адм.д. №13144/2018г. на ВАС), но и посоченото съглашение, предвид стойността на допълнителните услуги в размер на 2 000лв., значителна спрямо размера на основното задължение, оскъпяващо кредита с 40%, води до съществено неравновесие между правата и задълженията на доставчика на услугите и потребителя по смисъла на чл.143 от ЗЗП, нарушава и принципите на добросъвестността и добрите нрави, поради което съдът я приема за нищожна, на осн. чл. 26,ал.1, пр. трето от ЗЗД, обстоятелство, обуславящо основателността на предявения отрицателен установителен иск за недължимост на сумата от 1250лв., начислено възнаграждение за услуга „Фаст“, поради нищожност на клаузата за така уговорената услуга, и неговото уважаване, **на осн. чл.124 от ГПК вр. чл. 22 от ЗПК и чл. 26,ал.1, пр. трето от ЗЗД .**

По разноските: С оглед изхода от спора ответникът следва да заплати на ищцата разноските по делото, които съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК са в размер на 400лв. адвокатско възнаграждение, като в тази връзка, съдът следва да се произнесе по въведените в условията на евентуалност възражения на ответника, като съдът приема следното: Съгл. разпоредбата на чл. 78,ал.2 от ГПК ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска, разноските се възлагат върху ищеца.В случая съдът приема, че именно обективният факт на нищожната клауза на сключения с ответника потребителски договор поражда правото на потребителя да иска обявяване на нищожността по съдебен ред, което обуславя извод, че именно ответникът е станал причина за предявяване на иска поради което възражението на ответника следва да се остави без уважение, като неоснователно, **на осн. чл. 78,ал.2 от ГПК**(в този см. определение № 50466/30.11.2022г. по ч.т.д.№ 2049/2022г. на ВКС,И.о.).По въведеното в условията на евентуалност възражение за прекомерност на адв. възнаграждение, платено от ищцата, съдът приема следното: Видно от представените доказателства от ищцовата страна, уговореното в договора за правна защита от 17.11.2023г. ищцата е заплатила уговореното възнаграждение в размер на 400лв., което съдът преценява като съобразно със степента на фактическа и правна сложност на делото, която е под средната, а съгл. чл. 7,ал.1,т.2 от НМРАВ(ред. ДВ бр. 88/2022г.) минималното адв. възнаграждение при интерес от 1250лв. е в размер на 425лв., т.е. платеното такова от ищцата е дори под минималния размер и съдът преценява, че платеното адвокатско възнаграждение съответства на реалните пазарни цени на адвокатските услуги, обстоятелство, обуславящо неоснователност на възражението за прекомерност и оставянето му без уважение, **на осн. чл. 78,ал.5 от ГПК.**С оглед на изложеното, ответникът следва да заплати на ищеца разноски в размер на 400лв., а доколкото ищцата е освободена от заплащане на такси и разноски, ответникът следва да

заплати по сметка на РСТ държавна такса върху уважения иск в размер на 50лв., **на осн. чл. 78,ал.6 от ГПК.**

С оглед на изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за **установено** по отношение на ПРОФИ КРЕДИТ БЪЛГАРИЯ ЕООД,ЕИК 175074752, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.*****, представлявано от С. Н. и Н. Л., действащи чрез юрисконсулт Г. С.-К., че М. Н. С. с ЕГН ***** от гр.Търговище, ул.***** не дължи на кредитора ПРОФИ КРЕДИТ БЪЛГАРИЯ ЕООД,ЕИК 175074752 сумата от 1250лв., начислено възнаграждение за услуга „Фаст“ по договор за потребителски кредит Стандарт № 30040157710/23.10.2019г., **на осн. чл.124 от ГПК вр. чл. 22 от ЗПК и чл. 26,ал.1, пр. трето от ЗЗД .**

ОСЪЖДА ПРОФИ КРЕДИТ БЪЛГАРИЯ ЕООД,ЕИК 175074752, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.*****, представлявано от С. Н. и Н. Л., действащи чрез юрисконсулт Г. С.-К. да заплати на М. Н. С. с ЕГН ***** от гр.Търговище, ул.***** разностите по делото в размер на 400лв., **на осн. чл. 78,ал.1 от ГПК, като**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възраженията на ответника ПРОФИ КРЕДИТ БЪЛГАРИЯ ЕООД,ЕИК 175074752, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.*****, представлявано от С. Н. и Н. Л., действащи чрез юрисконсулт Г. С.-К. по чл. 78,ал.2 и ал.5, като неоснователни.

ОСЪЖДА ПРОФИ КРЕДИТ БЪЛГАРИЯ ЕООД,ЕИК 175074752, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.*****, представлявано от С. Н. и Н. Л., действащи чрез юрисконсулт Г. С.-К. да заплати по сметка на РС Търговище държавна такса в размер на 50лв., **на осн. чл. 78,ал.6 от ГПК.**

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Окръжен съд - Търговище.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____